

[Ove Jensen.]

Hvis ikke, så er det vel heller ikke nødvendigt, at vi skal gøre det. Kan skatte- og afgiftsministeren give et svar på, om de andre lande opfylder alle EF-direktiver, og også forklare, hvad forskel der er på et EF-direktiv og en EF-forordning?

Heldigvis er der jo stadig flere områder, hvor der ingen EF-bestemmelser er, f. eks. vedrørende toldsuspension. Dér har de nationale myndigheder selv afgørelsen.

Forslaget om at indføre en ekspeditionsafgift på 200 kr. ved for sen indgivelse af varedeklarationen kan vi tilslutte os under forudsætning af, at de besparelser på personaleområdet, der omtales i bemærkningerne til forslaget, kan holde.

Vi går i høj grad ind for en forenkling af administrationen, og der er ganske givet mange ting, der kan forenkles inden for toldvæsenet.

Gudme (RV):

Man kan jo ikke sige, at der er tale om et samlet princip i dette lovforslag. Det er derimod snarere en blandet pakke, hvor man har benyttet den anledning, som gennemførelsen af EFs almindelige toldtarif som Danmarks toldtarif ved nogle doskel den 1. juli 1977 og den 1. januar 1978 er, til at tage andet med på læsset. Så vidt jeg kan bedømme, så er det andet, man har taget med på læsset, rimeligt og fornuftigt, og derfor er indstillingen fra mit parti, at vi i hovedtræk kan tilslutte os dette lovforslag.

For et enkelt medlems vedkommende havde bemærkningerne karakter af et hjertesuk i anledning af, at vor egen toldtarif nu bortfalder og erstattes af EFs toldtarif: Sukket er selvfølgelig forståeligt, men det er jo et suk, der kommer som en konstatering af noget, der blev besluttet for mere end 4 år tilbage. Ved folkeafstemningen i 1972 og ved tilslutningen den 1. januar 1973 til EF vidste vi jo, at dette måtte blive konsekvensen, og jeg finder ingen grund til nu bagefter at spekulere på, om man kunne have andre ordninger. Når man tilslutter sig en toldunion, må den logiske konsekvens være, at de ni lande, der er inden for denne toldunion, har en fælles toldtarif.

Med hensyn til det spørgsmål, som ligesom kommer i hælene på de umiddelbare EF-konsekvenser, nemlig spørgsmålet om det nye kapitel om aktiv og passiv forædling, må jeg er-

kende, at ved den første gennemlæsning konstaterede jeg for det første, at det var svært stof, og for det andet måtte jeg med den overbevisningskraft, der jo altid ligger i de pæne taler, man skriver ovre i ministerierne, sige, at det lød da rigtigt. Men da jeg nu hørte hr. Brixtoftes indvendinger og derved blev klar over, at han havde i hvert fald det forspring for de fleste af os andre, at han her talte om noget, som han virkelig vidste noget om, så blev jeg lidt tøvende. Derfor vil jeg gerne sige, at der er vist al god grund til i udvalget at drøfte, om det er sådan, som hr. Brixtofte siger, at vi i virkeligheden gennemfører med nogle andre ord og nogle andre begreber det samme, som vi har for øjeblikket, og bare skal have nogle flere folk til at administrere det samme. Hvis det er tilfældet, synes jeg nok vi kan have brug for i skatte- og afgiftsudvalget at drøfte, om det ikke er fuldt foreneligt med EFs principper at opretholde de samme regler, hvis de giver det samme resultat med en mindre anvendelse af arbejdskraft.

Det beherskede forslag til udvidelse af adgangen til at oprette toldoplæg, som der er tale om, kan vi tilslutte os. Det er jo rigtigt, at man ikke skal have toldoplæg både her og dér, fordi de medfører betydelige statslige udgifter, men det er på den anden side en imødekommelse af handelslivet, at der er toldoplæg dér, hvor der virkelig kan være et behov for det. På et tidspunkt, hvor den effektive rente er 16, 17, 18 pct., er det naturligt, at man ikke skal udtage sine varer af toldoplæg, før man virkelig har brug for dem.

Endelig vil jeg gerne sige med hensyn til den forenkling, som er det sidste punkt i forslaget, at den kan vi fuldt og helt tilslutte os. Det er ikke særlig ønskeligt, at man har 150.000 overtrædelser af en regel om året og unnlader at straffe dem med bøder, sådan som der er hjemmel til. Det er vel principielt retsstatens princip, at når folk overtræder dens love, skal man straffe dem. Det er da bedre at gøre det, som man gør her, nemlig at sige, det koster en afgift, hvis man kommer, ikke mere som nu 7 dage, men 10 dage efter den tid, hvor man skulle have været der, og denne afgift sætter vi til et fast beløb. Vi har gjort det samme med hensyn til parkeringsovertrædelser. I gamle dage fik man en bøde for det, nu betaler man en afgift. Det er jo nøjagtigt det samme her. Det er både enklere og fornuftigere. Ikke